

Zpravodaj

Statenic a Černého Vola

březen 2014

Košile bližší než kabát

Sousedské spory jsou staré jako sousedství samo a stejně je tomu i u nás. Když si projdete toto číslo našeho Zpravodaje, uvidíte, že mezilidské vztahy a z nich plynoucí sousedské spory a spory mezi sousedy (což jsou dvě různé věci) hýbou naší obcí poměrně silně. Je pochopitelné, že každý, kdo tu bydlí, si střeží svoje oprávněné zájmy. Hlavně má zájem na tom, aby se jeho postavení nezhoršovalo. Jako potencionální zhoršení může samozřejmě vnímat to, že mu na sousedním pozemku „hrozí“ postavení školky pro 40 dětí a pustit se do boje proti této stavbě na všech frontách s odůvodněním, že může dojít k podmáčení jeho vlastní nemovitosti. Zda je toto nebezpečí reálné, rozhoduje nyní soud.

Zvítězí soukromý zájem stávajících obyvatel na zachování současného stavu, tj. bez školky, anebo veřejný zájem školku postavit? A který zájem má mít vlastně přednost? Podobně je na tom i rekonstrukce rodinného domu u obecního úřadu na „kulturní domeček“.

Obecné řešení těchto případů neexistuje. Nikdo zatím neurčil, jakou újmu na svých soukromých zájmech je povinen snášet občan jako jednotlivec proto, aby byl naplněn zájem veřejný, tedy nakonec i jeho. Nikdo nestanovil, že veřejný zájem má vždy a za všech okolností přednost před zájmem soukromým, ale ani naopak – že ochrana soukromých zájmů má být absolutní. V praxi se často proto jen hledá nějaký kompromis, obvykle dlouho, komplikovaně a dříve tam, kde by třeba stačila jen trocha dobré vůle a přejícnosti.

Jak se dočtete na dalším místě a nakonec i sami vidíte, cítíte a slyšíte v okolí, někteří naši spoluobčané si dokonce pleťou právo prosazovat své vlastní zájmy s docela obyčejnou bezohledností. Topí neekologickými palivy, hlučí v době nedělního klidu, odpalují ohňostroje v rozporu s obecní vyhláškou, odkládají komunální odpad na černých skládkách. Často jim to mlčky trpíme i v případě, kdy pachatele známe, a na jeho nesousedské chování ho, jako sousedi, sami neupozorníme. Málokdo je totiž ochoten riskovat sousedský spor, hádku či dokonce fyzický střet s dotyčným „škůdcem“. Tak daleko zase péče o naši vlastní „košili“ obvykle nesažá... ke škodě nás všech.

Jitka Lenková

„Obce by měly spolupracovat a zaujmout společný postoj vůči krajským a státním orgánům!“

Aktivní program, nikoliv negace!

Když se někdo rozhodne přestěhovat na venkov, bývá obvyklé, nebo by mělo být, že se zajímá i o historii té dané lokality, neboť i to mu pomůže získat srdečnější vztah k prostředí, kde se rozhodl strávit část svého života. Ne vždy tomu ale tak bývá. Poslední dobou se rozšířil trend, že se lidé stěhují do příměstských obcí, do Prahy dojíždí za prací, děti do škol a kroužků a tráví většinu dne mimo domov. Často tady vlastně jen přespí a o víkendech a volných dnech dohánějí práce, na které nemají přes týden čas. A na otázku historie nebo zapojení obce do regionálního kontextu moc času nezbývá. Není tomu tak ale vždy. Názorným příkladem, že to jde, může být Ing. Pavel Tomek, CSc, který je již dvanáct let statenickým občanem a je na to hrdý. Neponechal nic náhodě a začal se zabývat. Dnes se zamýšlí nad rozvojem naší obce v kontextu celého regionu.

Pane Tomku, povězte nám něco o sobě, odkud jste přišel a jaký jste získal k obci vztah?

Do Statenic-Černého Vola jsme se s rodinou přistěhovali z Prahy před dvanácti lety. Posléze jsme s manželkou dojížděli do Prahy do zaměstnání a děti postupně na střední a vysokou školu. Naši touhou bylo mít vlastní domek se zahrádkou, což se nám splnilo, a jsme tu spokojeni. Moji profesí je strojařina, kterou jsem vystudoval na ČVUT v Praze a kterou jsem se živil celý život, a živi mě dodnes. Ve Statenicích jsem se snažil nějakým způsobem zapojit do místního dění, ať už na úrovni obce, nebo v bezprostředním okolí našeho bydliště. V rámci členství v komisi obecního zastupitelstva mě pan starosta ing. Sládek bral na různé semináře o rozvoji středoevropského regionu, takže jsem měl možnost seznámit se s některými starosty ze sousedství a proniknout do záměrů regionu jako celku. Pokládám za dobré popsat změny

naši obce a okolí v kontextu historie, současnosti a budoucnosti, a to i s porovnáním s našimi sousedy, to znamená s obcemi Horníkem, Uněticemi, Úholičky, Velké Přílepy a Tuchoměřice. Myslím, že jenom takto si člověk uvědomí všechny souvislosti, které pokud je soustředěn jenom na své nejbližší okolí, mu unikají.

Pokud vím, zaujala vás i historie Statenic a okolí, takže pro vás svoji důležitost má.

Samozřejmě, historie patří nejen k obci, ale i k občanům, kteří v ní žijí. Měli by vědět, co se tady odehrávalo a co zajímavého se tady stalo. Obce na severozápadním okraji Prahy v údolích potočních přítoků Vltavy jsou překvapivě staré, osídlení tu bylo už v době prehistorické, zmíním třeba nálezy z doby bronzové, únětickou kulturu podobně. Vesměs dobře zdokumentovány jsou už před třicetiletou válkou. Vznikaly jako sídelní celky soustředěné okolo zemědělských usedlostí a mlýnů. Ve značné

Pokračování na str. 2

Pokračování ze str. 1

míře šlo o statky církevní, náležející kapitule svatovítské a vyšehradské. Urbanisticky neměly tyto obce charakter klasických českých obcí s centrální návší, kostelem, školou a podobně. Šlo převážně o shluky obytných stavení seskupených kolem sýpek, statků, respektive letních sídel majitelů – zámeků, nebo i zámků, které najdeme téměř ve všech těchto obcích, zatímco kostely tu většinou nejsou. Výjimkou jsou Uněťice s výrazným barokním kostelem Panny Marie, kde byl jeden čas kaplanem Jindřich Šimon Baar, a Tuchoměřice s velkým klášterem a kostelem sv. Víta.

Populace těchto obcí se držela po staletí na úrovni 200 až 300 lidí – podle prosperity zemědělství a míry investic majitelů panství do místního podnikání. Vývoj po první světové válce, za první republiky, vedl k modernizaci těchto obcí, ke stavbě škol, zlepšování cest a spojení s Prahou. Po roce 1948, byla soukromá a církevní zemědělská půda vyvlastněna, postupně vzniklo centrální JZD Rudá Záře ve Velkých Přílepech s výměrou téměř 7000 hektarů. Obce zůstávaly víceméně ve stínu hlavního města a jejich rozvoj a prosperita byly minimální. Počet obyvatel celkem nevzrostl. Inženýrské sítě, vodovody, kanalizace, případně rozvody plynu, tyto obce prakticky neměly.

Je vidět, že jste velkým milovníkem historie a zdejší oblast vám opravdu přirostla k srdci.

Máte pravdu. Proto jsem pátral dál a zjistil jsem, že zlom ve vývoji přišel po roce 1992. V souvislosti se zásadními politickými a ekonomickými změnami po listopadu 1989 nastal pro příměstské obce sousedícími s Prahou skokový rozvoj. Důvodem byl odliv obyvatel Prahy z města do jeho bezprostředního okolí motivovaný jak touhou po novém vlastním bydlení, tak ekonomickou nutností jako následkem vlastnických změn bytového fondu a nárůstu nájemného v Praze.

Počet obyvatel v těchto obcích se v podstatě všude zdvojnásobil, podobný nárůst nastal i ve výstavbě, zejména rodinných domů. Statenice včetně části Černý Vůl se za posledních 20 let rozrostly z 540 na dnešních 1300 obyvatel, tj. na 240 % původního stavu. Z kategorie „malých obcí“, to je do 800 obyvatel, kterých je v ČR tři čtvrtiny z celkového počtu všech obcí, jsme se, spolu s Tuchoměřicemi, dostali do kategorie „velkých obcí“, které mají nad 800 obyvatel. Vyrostla zde nová zástavba, jak v údolí Unětického potoka, tak na jeho obou přilehlých svazích severním i jižním. Přibýlo na 360 bytových jednotek, a to převážně v rodinných domech. Vznikl nový střed obce kolem Statenického mlýna tvořený bytovými domy. Změnila se i struktura obyvatel, nastalo omlazování populace – například podíl dětí ve věku 0 až 14 let narostl ve Statenicích z 15 na 19 procent. Zvýšil se výrazně podíl populace s vysokoškolským vzděláním. Počet obyvatel, kteří se do obce přistěhovali, přesáhl počet obyvatel původních.“

A jak byste hodnotil současnou situaci ve Statenicích?

Naše konkrétní situace ve Statenicích dokumentuje trend, který nastal v celém okolí Prahy. Kopíruje se tak vývoj, který proběhl v ostatních evropských zemích už v šedesátých a sedmdesátých letech minulého století. Rozvoj příměstských oblastí, například Paříže, Berlína, Mnichova, Amsterdamu, byl obdobný. S tím vším samozřejmě souvisí i financování obcí, rozpočty a příjmy. Rozvoj obcí je v zásadě dán jejich finančními možnostmi. Obecně platí, že malá obec má i celkově malý rozpočet a tudíž i menší možnosti realizovat důležité projekty potřebné pro pohodlný život jejích obyvatel. Celkový příjem obce tvoří z podstatné části daňové příjmy, to znamená převod peněz ze státu na obec. Ty jsou odvozeny v hlavní míře od počtu obyvatel, kteří jsou v obci trvale hlášeni. Zbytek příjmů tvoří nedaňové položky, které obec získá svojí iniciativou, tj. dotace, vklady investorů, výnosy z podnikání, dary a podobně. A právě obratnost zastupitelstva a starosty při projednávání developerských projektů a účasti na evropských a regionálních programech, úspěšnost obce ve vlastním podnikání a v jejích dalších aktivitách může představovat výrazné finanční přilepšení v příjmové části obce. Funkce starosty tak nabývá charakteru spíše manažerského, se schopností orientovat se v možnostech získávání dotací z nejrůznějších zdrojů a bezchybně vést veškerou evidenci o majetku, investicích a hospodaření. Přitom by měl mít jasno o cílech, kterých chce obec dosáhnout. Jak je patrné dále, prostředky se kterými starostové a zastupitelstva hospodaří, se mohou počítat na desítky milionů korun.

Příjmy obcí se výrazně zvýšily od roku 2013 v důsledku nového rozpočtového určení daní, stanoveného zákonem ze srpna 2012. Obce si tak přilepšily v příjmech o cca 20 procent. Mohou si tak nyní při rozumném hospodaření dovolit i investice do oblastí mimo základní funkce obce. Takové projekty, například péče o vzhled obce, ochrana přírody, hřiště, pěší stezky, sport, obnova místních památek, občanům výrazně zlepšují úroveň bydlení nebo zdůrazňují originalitu a historii dané lokality.

Skokový nárůst počtu obyvatel ve Statenicích a okolních obcích po roce 1992		
	1992	2012
Statenice	540	1 300
Horoměřice	1 650	3 600
Úholičky	340	750
Uněťice	450	700
Tuchoměřice	650	1 254
Velké Přílepy	1 400	3 200

Pozn.: Jedná se pouze o osoby, které jsou v daných obcích přihlášeny k trvalému pobytu. Kromě nich v těchto obcích celoročně bydlí odhadem až stovky dalších obyvatel, kteří jsou k trvalému pobytu z různých důvodů hlášeni jinde, např. v Praze.

Tady mám na mysli třeba opravy památníků, soch, kapliček, zvoniček, a podobně. Vytváří se tak příjemné životní prostředí a obce přestávají být pouhými noclehárnami. V kategorii velkých obcí, kam spadáme i my, je v současné době rozpočtový příjem obce vztažený na občana zhruba 10 000 Kč. Pro zajímavost, v Praze, která financuje obří projekty jako metro, MHD, tunel Blanka apod., je to cca 39 000 Kč. V této souvislosti je zajímavé porovnat si příjmy Statenic s obcemi v našem okolí (viz tabulka dle rozpočtů zveřejněných na webových stránkách pro rok 2014, případně 2013).

Statenice si s celkovým příjmem 12 700 Kč na 1 občana stojí ve srovnání se sousedními obcemi dobře. Obecně jsou v našem okolí hlavními zdroji nedaňových příjmů do obecního rozpočtu dary letiště Ruzyně, příspěvky investorů a výnosy z hospodaření s odpady.

Výrazně odlišná situace je ale u Úholiček, kde daňový příjem od státu je pouze desetina příjmů rozpočtu a hlavním příjmem obce je výnos z řízené skládky odpadu (cca 50 mil. ročně), čímž příjem na občana vyletí na 84 000 Kč.

Ne všichni občané žijící ve Statenicích jsou tady ale trvale hlášeni. To asi pro obec není dobré, nebo se mýlím?

Jak bylo řečeno, daňové příjmy obce jsou v zásadě dány počtem trvale hlášených obyvatel. Je však všeobecně známo, že skutečný počet občanů, kteří v obci žijí je větší. Rozdíl činí cca 15 – 20 procent a lze ho vystopovat pouze při celostátním sčítání lidí, kdy vzniká trvalý rozdíl mezi počtem osob hlášených k pobytu a počtem osob přítomných. Tito „černí pasažéři“, jsou hlášeni jinde a přispívají tak svými daněmi jiné obci. Je tomu tak proto, že jim trvalý pobyt v původním bydlišti přináší různé ekonomické nebo společenské výhody, typicky nárok na umístění dětí do tamní školky, kterou třeba Statenice nemají. Obec naší velikosti tak ztrácí cca 250 000 Kč na ročním příjmu. Jediná možnost, jak tento problém řešit, je vytvořit v obci takové životní podmínky, aby se redukovaly důvody toho, proč někteří naši obyvatelé dávají přednost hlášení k trvalému pobytu jinde.

Jak se dá efektivně nakládat s finančními prostředky obce?

Při sestavování výdajových částí obecních rozpočtů jsou priority různých obcí podobné:

- dobudování sítí nezbytných pro život občanů a další rozšiřování obce, jako jsou vodovod, kanalizace, čištění odpadních vod, místní komunikace
- projekty nutné pro rozvoj obce, reagující na změnu struktury obyvatel, například školka, základní škola
- péče o vzhled obce, sport, kultura a zábava, péče o zeleň a místní pamětihodnosti.

Je jasné, že obec s vyššími příjmy si může dovolit rozsáhlejší projekty, a při obratném hospodaření se stává atraktivní pro další příchod. Obec Statenice se řadí

Pokračování na str. 3

Pokračování ze str. 3

svými příjmy ke středně bohatým obcím, a ve svém rozpočtu na rok 2014 může realizovat dokončení vodovodní a kanalizační sítě, což je nezbytné. Na druhou stranu rozpočet 2014 neobsahuje, na rozdíl od všech okolních obcí, prostředky pro výstavbu školky, což je z dlouhodobé perspektivy nerozumné.

Jak a kam bude, podle vašeho názoru, směřovat další vývoj?

Z výše popsaného je vidět, že obce disponují vyššími příjmy než dříve a že záleží na starostovi a zastupitelstvu, aby „táhli za jeden provaz“ při získávání nedaňových příjmů do obecního rozpočtu a následně je účelně rozdělovali na rozumné výdaje. Stačí si projít, nebo na kole projet, jak naši obec, tak obce sousední, které jsem v přehledech uváděl – a na první pohled je vidět postupně zlepšování. Nové domy, pěkná dětská hřiště, opravené místní pamětihodnosti, údržba zeleně. Jistě, plno toho u nás ještě čeká – školka, chodníky, oprava silnic a podobně.

Realizace příslušných projektů v nejbližší době je v rukách starosty a zastupitelstva a v neposlední řadě i nás všech, abychom je v jejich snažení podpořili a nezházeli jim klacky pod nohy. Je jasné, že nejrůznější žaloby, blokace a naschvály ve svém důsledku blokují rozvoj celé obce. Trend prudkého rozšiřování obcí v okolí Prahy pravděpodobně postupně doznívá.

Krátce z obce

Zahradnictví firmy Trees v Černém Vole oslaví 10. narozeniny

Prodejní zahrada Trees otvírá svoji bránu letos už desátým rokem. První zákaznice uvítala přesně 5. dubna 2004. Nynější zahradnictví vyrostlo na místě původního, prvorepublikového, které bylo založeno ve 20. letech minulého století. V roce 2004 zásadně rekonstruované zahradnictví po deseti letech vyrostlo a vykvetlo do krásy. Stalo se nejen vděčným objektem zájmu

Příjem obce Statenice v porovnání s okolními obcemi			
	A	B	C
Statenice	16,5	62	12 700
Horoměřice	66,7	45	18 500
Úholičky	63,6	10	84 800
Uněťice	8,2	76	11 700
Tuchoměřice	17,2	75	13 700
Velké Přílepy	34,4	85	11 000

*Pozn.: A příjem v mil. Kč
B podíl daňových příjmů v %
C příjem v Kč/na obyvatele*

Soukromí developerů a stavebníků se ukázali jako mnohem rychlejší a flexibilnější než stát a předběhli jej v investiční činnosti. Tím se přirozeně dostalo do skluzu budování jak silniční sítě, která nebyla dimenzována na tak hustý pohyb lidí a zboží, tak privádních pitné vody a čištění odpadních vod. To je stinná stránka rychlého rozvoje příměstských obcí. Hlavní silniční spoje nejsou v kompetenci obce a skluz v jejich modernizaci je známý. Bohužel realizace důležitých investičních projektů, jako jsou přeložka silnice č. 240 nebo severní část obchvatu Prahy, patří právě do kompetence státu a kraje a postupuje velice pomalu. Bylo by však nesmyslné blokovat touto okolností další vývoj obcí, Statenice nevyjímaje, do té míry, že bude vítězit negace všeho, co reprezentuje jejich další rozvoj.

Co byste navrhoval?

Jde naopak o to, využít dosavadní zájem investorů i soukromých stavebníků a nasměrovat je v souladu se strategickými plány rozvoje obce. Z příspěvků investorů pak navýšit rozpočtové příjmy a následně realizovat projekty, které by jinak obec nebyla schopna zaplatit. Opačný postup, to je odhánění investorů, nic neřeší. Investor se přestěhuje do sousedních lokalit, kde jej rozumná samospráva využije, zatímco nám zbudou přetížené komunikace bez jakéhokoliv přínosu pro obec a navíc i nízký rozpočet, který neumožní realizaci důležitých záměrů. Nastává potřeba aktivní spolupráce mezi obcemi, například společné působení v rámci regionu, jednotný postoj vůči krajským a státním orgánům, společný postup při získávání evropských a regionálních dotací, dohody obcí na společných budoucích projektech – pěší cesty, propojující obce mezi sebou, společná ochrana přírody a podobně. Při nadcházejících komunálních volbách by každý měl mít na paměti, že program obce musí být konstruktivní a aktivní, aby vedl k jejímu rozvoji, nikoliv negacím a zaostávání.

*text: Renáta Štátníková
foto: archiv Pavla Tomka*

použité podklady:

- webové stránky obcí Statenice, Uněťice, Úholičky, Velké Přílepy, Horoměřice, Tuchoměřice
- Deník Veřejné správy, 2014

Skoumala. „Není to poprvé, kdy se u mikrofonu setkávám s knihou Karla Čapka,“ vyjádřil se k počínům Josefa Somra. „A pokaždé se k Čapkově znovu rád vracím, protože jeho vyprávění a postřehy novináře opravdu nestárnou. A zvlášť to platí právě o Zahradníkově roku, který jsem četl s veselou vzpomínkou na to, co všechno jsem na zahrádce sám zažil.“ Majitel zahradnictví Trees Petr Pacák Čapkovu knihu označil za svoji srdeční záležitost: „Daleko více jsme si nyní začali uvědomovat přínos tvorby a zaujetí bratří Čapků pro náš obor. Úcta a přitom samozřejmost, s jakou přistupují k zahradničení a každé rostlině zvlášť, je nám velmi blízkou. Zahradníkův rok nás učí pokoře k přírodě a zahradničení obzvlášť. Ať je tedy kniha i CD radostí a inspirací i vám.“

Co by bylo, kdyby...

Již mnohokrát na stránkách Zpravodaje Státnice a Černého Vola zazněly úvahy na téma, jak to „zařídít“, aby Státnice byly co možná nejvíce místem k životu a ne jen „noclehárnou“ kousek za Prahou. Obecní úřad má již po delší dobu na zřeteli dva velké projekty, které by podstatnou měrou zkvalitnily život obyvatel Státnice – stavbu školky a přestavbu rodinného domu u obecního úřadu na „kulturní domeček“. Jak by mohly oba projekty vypadat, kdyby se je podařilo realizovat, je vidět nejlépe na studiích.

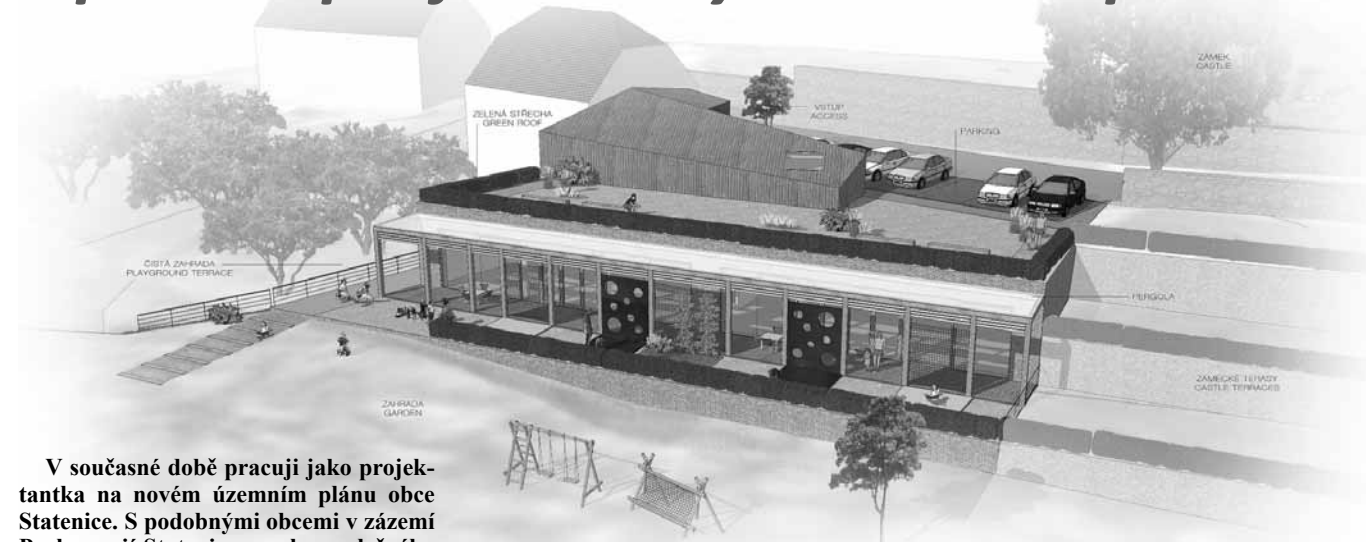
Líbí se vám? Vodili byste do takové školky rádi své děti? Zašli byste si za nějakou tou „kulturou“ do kulturního domečku? Pokud ano, ne všichni obyvatelé obce váš názor sdílí. Oba projekty se v této chvíli „zadržely“ v úředně-soudní mašinérii, která se musí vypořádat s námitkami vznesenými proti těmto projektům ze strany jejich sousedů. V právním státě běžný postup, proti kterému nelze mít námitky. Jestli proto zůstanou plány obce nakonec pouze na papíře, anebo se je přece jen podaří realizovat, teprve uvidíme.

Jitka Lenková

Kulturní domeček

Nová mateřská škola ve Státnicích – pohled projektantky územního plánu

V současné době pracuji jako projektantka na novém územním plánu obce Státnice. S podobnými obcemi v zázemí Prahy mají Státnice mnoho společného – nabízejí bydlení v obci, která má místy ještě vesnický charakter a jinde již charakter ryze příměstský a městský. Také obyvatelé tvoří vedle starousedlíků i lidé, kteří přišli na vesnici nedávno a většinou z města. Jejich očekávání se naplnilo jen z části. Běžný život ve Státnicích přináší kromě přiblížení přírodě a pohodlného bydlení v rodinném domě také některé komplikace. Zaměstnání, školy, lékař, kultura, sportovní aktivity, běžné služby – to vše Státnice poskytují v malé míře nebo vůbec.

To vyvolává potřebu dojíždění, zejména směrem na Prahu. Silnice, kterou používají i obyvatelé sousedních obcí dojíždějící směrem na Prahu, je nevyhovující, při průjezdu Černým Volem degraduje obytné prostředí po všech stránkách a obec rozděluje nebezpečnou bariérou. Dalším významným problémem veřejné infrastruktury je zásobování vodou a zajištění čištění odpadních vod.

Nový územní plán se bude snažit pro řešení těchto i řady dalších problémů vytvořit

podmínky. Sám územní plán tyto problémy nevyřeší, ale vymezením ploch pro nezbytnou infrastrukturu a stanovením vhodných regulačních podmínek může pomoci. Jeho zpracování je složité a proces projednání zdoluhavý. Z toho důvodu se obec rozhodla urychlit přípravu nové mateřské školy pořízením změny dosavadního územního plánu a zadáním územní studie, která by vhodnost vytipované plochy prověřila.

Z obecních pozemků, které má obec k dispozici, vyšel jako nejvhodnější pozemek čp. 100 ve Státnicích pod zámek. Nabízí se zde spojení několika záměrů, které by mohly znamenat zhodnocení zajímavého, léta zanedbaného území v centru Státnice s velkým potenciálem pro revitalizaci centra. Nechme nyní stranou záměry na rekonstrukci zámku, což je záměr, který nelze realizovat bez spojení se silným investorem, a zaměřme se na prostor tzv. Parádnice.

Občanská iniciativa, která zde již delší čas působí, postupně pracuje na obnovení obrazu parku v návaznosti na jeho historickou podobu. Přineslo by to novou kvalitu

prostředí a potěšení starousedlíků i novým obyvatelům. A právě vedle teras obnoveného parku by měla být umístěna ve svahu nová mateřská škola pro cca 50 dětí. Soustředění obnoveného parku a nové mateřské školy umocňuje význam obou investic v tomto území, které by mělo být propojené pěší cestou vedoucí nivou potoka loukami dál směrem ke hřišti. Tím by se v budoucnu centrum Státnice stalo i místem pro příjemné procházky spojené s návštěvou parku.

Architektonické řešení, které je naznačeno již ve zpracované územní studii, velmi citlivě začlenilo stavbu do historického prostředí. Počítá i s možností širšího využití objektu pro akce navštívené veřejnosti a v budoucnu s možností transformace na jiné zařízení (například sloužící klubové činnosti, seniorům apod.).

Podařilo se prověřit dopravní napojení školky na ulici Pod Zámekem ve vazbě na dopravní studii centra Státnice, která řeší i možnosti bezpečného pohybu chodců a parkování.

Objekt školky i jeho zahrada jsou umístěny nad záplavovou čarou Q100 a mimo ak-

tivní zónu Únětického potoka. Velkou pozornost studie věnovala i řešení zadržení srážkových vod a navrhla jejich jímání a vsakování na pozemku tak, aby nebyly negativně ovlivněny sousední nemovitosti.

Revitalizace parku Parádnice a výstavba nové mateřské školy by jistě zpříjemnila život mnoha obyvatel Státnice a jako projektantka územního plánu bych přála občanům, aby to bylo co nejdříve.

Vlasta Poláčková

Autor studie:
www.majoarchitekti.cz

Krátce z obce

Takový byl...

Masopust ve Státnicích

V sobotu 15. února vyrazil od hospody ve Státnicích pestrý průvod masek a svou obchůzkou centrem obce symbolicky zajistit zdraví a štěstí pro všechny její obyvatele na příští rok.
Text a foto: Jitka Lenková

Schody od zámku na Račana (tzv. Rokle) obecní úřad před zimou (do)vybavil pevným a bezpečným zábradlím.

Text a foto: Jitka Lenková

Ceník inzerce

1/12 str. – 200 Kč	1/4 str. – 600 Kč
1/9 str. – 270 Kč	1/3 str. – 800 Kč
1/8 str. – 300 Kč	1/2 str. – 1 200 Kč
1/6 str. – 400 Kč	1 str. – 2 400 Kč

Nekomerční řádková inzerce zdarma. Vydavatel není plátce DPH.
Další číslo vychází v červnu 2014.

Kontakt: JUDr. Jitka Lenková, lenkova@volny.cz, tel. 604 684 834

Srdečně blahopřejeme!

Krásného životního jubilea se v první polovině roku 2014 dožívají naši spoluobčané

Marie KREJČÍKOVÁ – 100 let

Milena ŠPAČKOVÁ – 90 let

Petr HLA VATÝ – 90 let

Josef HLA VÁČEK – 85 let

Božena BRYNYCHOVÁ – 80 let

Miroslav HÁŠA – 80 let

Zdeňka ŽLABOVÁ – 80 let

Marie HEIDELBERGOVÁ – 75 let

Přejeme jim hodně zdraví, štěstí, životní pohody a ještě mnoho dalších spokojených let!

OÚ Státnice
Zpravodaj Státnice a Černého Vola

„Když jsem byla mladá, žilo se jinak – lidi na sebe byli hodní a měli k sobě úctu!“

Když se řekne „stovka“...

Významného životního jubilea – rovných sta let – se letos v lednu dožila paní Marie Krejčíková z Černého Vola. Když jsem si domlouvala schůzku s manželi Volfovými – její dcerou s manželem, těšila jsem se a byla rozechvělá zároveň. Nikdy jsem se zatím nesetkala s někým, kdo by se dožil takového věku. Přijala jsem pozvání na kávu, dostala k tomu i malé pohoštění a ta hodinka, kterou jsme měli na společné povídání, utekla jako voda a byla moc příjemná. Paní Marie seděla vedle mě, křehká a něžná. Vzhledem k její silné nedoslýchavosti jsme si toho spolu moc „napřímo“ neřekly, ale dcera Věra mi pověděla dost, abych vám mohla přinést toto vyprávění.

Holka z hor...

Paní Krejčíková se narodila 26. ledna 1914 na Vysočině a sama se dodnes považuje za „holku z hor“. Tam zřejmě také získala tuhou životní kořinek, který jí pomohl, spolu s příznacím optimismem, překonat nástrahy života a dosáhnout tohoto, u nás stále výjimečného, věku. Od malička byla zvyklá pracovat, kolem hospodářství bylo pořád hodně práce. Měla ještě šest sester a tak bylo doma pomocníků požehnaně. K dětství se váže vzpomínka na to, jak stále šlapali zeli a každý den byla zelňačka. „Tahle láska jí vydržela dodnes, kysané zeli je jedno z nejoblíbenějších jídel naší maminky“, říká dcera s úsměvem. A dodává: „Sníst může všechno, nic jí nevádí, ale nejraději má maso. Ji však hrozilo málo, ale to v jejím věku asi není nic neobvyklého. Teď se s námi naučila jíst zdravou výživu. Začala jsem vařit třeba pohanku, ta jí moc chutná, tmavé pečivo má taky ráda. Nevybírá si v ničem, ale má takový zvyk, že si vždycky nechá něco na potom, co kdyby přišel hlad.

Říkám jí: „Maminko, když budeš mít hlad, řekni si, jídla je tady dost.“ Ale ona je tak zvyklá a vždycky si prostě nechá nějakou rezervu.“ I to má asi naučené od dětství. Před sto lety byly úplně jiné podmínky k žití a i se vzděláním to bylo jiné než dnes. Většina dětí, stejně jako paní Marie, vychodila jen základní školu a potom hned začala pracovat. Nejprve doma kolem hospodářství a v osmnácti odešla do Prahy. Potkala tady svého muže, se kterým dlouho hospodařili v zahradnictví v Uněticích.

Práce a odpočinek

Celý život byla zvyklá na práci a pohyb, v zahradnictví pracovali s mužem dlouho a tvrdě a když jim ho potom sebrali, začala jezdit do Prahy, kde pracovala jako kuchařka. Pro samou práci neměla ani čas na svoje koníčky, ke kterým patří celý život především četba a historie, v pozdějším věku začala hodně sledovat televizi. „Naše maminka vždycky hodně a ráda četla. K loňským Vánocům dostala rozsáhlou publikaci o cestování a celou ji přečetla“, říká paní Věra. „Vždycky ji bavila historie, panovníky zná dodnes nazpaměť a když dávali nedávno seriál o F. L. Věkovi, skoro ho odříkala, celý si ho pamatuje.“ Zajímal mě, co paní Marie sleduje v televizi nejraději, a dozvěděla jsem se, že seriály. „To vždycky říká, že je to napínavý a musí vědět, jak to dopadne“, směje se dcera. „To víte, to jsou ty nekonečné seriály, ale naše maminka je se zájmem sleduje a nesmí ji utéct ani díl.“

Zvláštní péče? Ne!

Paní Marie je při svém věku téměř samostatná. „Naše maminka by chtěla dělat stále všechno sama“, říká paní Věra. „Každé ráno si ustele ukázkově postel a kdybyste viděla její srovnaný prádelník, to byste žasla. Ale samozřejmě v rukách už nemá takový cit, občas jí vypomůžu, ale moc si pomoci nedá.“ A sama jsem viděla, s jakou jistotou si paní Marie vypila horkou kávu, přesně takovou, jak ji má ráda. Připadala jsem si, jako když kamarádky klábosí u kafe. Paní Krejčíková mi řekla: „Jenom škoda, že vás neslyším, o čem si povídáte“, a byla smutná. Pohladila jsem ji po měkké teplé ruce a řekla hodně nahlas, že to nevádí, a že vypadá báječně. Její modré oči se rozzářily. A pak dodala: „Já jsem jak malý dítě, vidíte? Vy si všichni chodíte, jste mladí. To já když jsem byla mladá, to byly jiné časy než dnes. Jinak se žilo, lidi k sobě byli hodní a měli k sobě úctu. Na to ráda vzpomínám!“ A já jsem se na okamžik zamyslela, co všechno takhle nenápadná paní prožila. „No jo, maminka zažila vlastně ještě Rakousko-Uhersko a obě války. Když se narodila, nebyla auta, všude

jezdily koňské povozy a všechno bylo takové jednoduché, obyčejné.“ Přesto však byl život velmi složitý.

Jak je to dnes?

Dnes už paní Marii neslouží nohy tak dobře, jako dřív, což vnímá jako poněkud nezvyklé, nicméně když to jde, ráda vyjde na zahradu a posedí si na lavičce. Se zájmem stále sleduje dění kolem sebe, nejen v rodině, ale i v sousedství. Ráda pozoruje z okna ruch v nedalekém okolí, líbí se jí zdejší nová výstavba i Státnický mlýn, který je tolik odlišný od jednoduchého venkovského domku, kde se před sto lety narodila. „V zimě maminka pravidelně a moc ráda pozoruje ptáčky na krmítku. Ale to nás baví všechny, dívat se na ně, jak tam poskakují“, říkají manželé Volfovi svorně. „Vždycky koupíme pytel zrní a slunečnice a máme o zábavu postaráno.“

Věrnými kamarádkami paní Marie jsou i kočky, které jí dělají milou společnost. Spolu nejčastěji přes den sledují zajímavé pořady televizi. Má ráda, když se sejdou vnoučata a příbuzní, když je kolem živo. „Víte, ta vnoučata vždycky přijdou, chytí mě kolem krku a říkají „Ty naše milá babičko“, a to mě vždycky moc potěší. Malují mi obrázky a já si říkám, jakou mají fantazii, jak to krásně dokážou. To já bych takhle neuměla namalovat“, vzpomíná na nedávnou návštěvu blízkých, když jí přišli popřát ke stým narozeninám. Byla to velká oslava a babička vydržela prý nezvykle dlouho vzhůru. „Maminka tak kolem čtvrté chodí k sobě nahoru, pomalu se převlékne a uléhá k spánku“, říká paní Volfová. „Pak se vzbudí a pak zase usne. Ráno jí na osmou chystám snídaní, po které si ještě poleží. Na svůj věk spí nezvykle dobře.“

A zdravíčko?

Dozvěděla jsem se, že paní Marie nikdy vážněji nestonala. „Ona vlastně nikdy nebyla nemocná. K lékařům chodit nechce, léčíme ji bylinkami, když ji něco oslabí. Jediné léky, které bere, jsou léky na cévy, jinak nic. Špatně slyší, ano, ale nechce naslouchátko“, krčí rameny paní Volfová.

A tak už to nejspíš zůstane. Paní Marie si žije svůj spokojený život a každého dne si užívá naplno. Když je příležitost, ráda si dá i skleničku vína, v ničem se neomezuje. A recept na dlouhověkost? Ten jsem se nedozvěděla. Hlavními pilíři, na kterých naše stoletá jubilanťka stavěla svůj život, byly práce, skromnost a střídmost. V tom vychovávala i svoji dceru. Ať se paní Marie těší stále životní pohodě a do dalších let jí přeje i naše redakce hodně zdraví a síly!

Text: Renáta Štátná
Foto: Jitka Lenková

Otázky starostovi

Říká se, že jste vyhodil pana Šafránka, dlouholetého pracovníka – technika obecního úřadu. Proč?

Ze Státnické krčmy se šíří hlasy, že jsem pana Šafránka, technika obce, vyhodil z práce. Pana Šafránka jsem z práce nevyhodil. Pan Šafránek si zažádal o důchod. Když mu byl přiznán, pozval jsem ho a navrhl změnu pracovního poměru, např. uzavřít dohodu o provedení práce. To pan Šafránek odmítl. Podepsali jsme proto dohodu o ukončení pracovního poměru. Chtěl jsem se také vyhnout možným pracovním důsledkům z nedodržování pracovní morálky.

Říká se o vás, že přehlížíte lidi, že nezdravíte?

To se se mnou táhne od doby, kdy jsem začal vnímat okolní svět a okolní svět začal vnímat mne. Mám smůlu, že jsem se narodil s oční vadou, tzv. atrofií očního nervu. Znamená to, že vjemy oka jsou cestou do mozku zkreslovány nevyvinutým očním nervem. (Nezní to sice asi příliš odborně, ale tak mi to řekli lékaři.) Ukazovali mne dokonce i studentům medicíny, protože to tehdy bylo považováno za vzácné onemocnění. V praxi to znamená, že to, co zdravý člověk rozezná na 50 metrů, já rozeznám na 3,5 metru. Já postavu vidím, ale do poslední chvíle nerozeznám, zda jde o člověka, kterého znám, nebo ne. Stává se mi proto, že se lidé diví, proč je zdravím a jsou jiní, kteří se diví, že je nezdravím. Řidiče v autě, který mne zdraví, také nerozeznám. Vypadat jako blázen, který mává na řidiče jedoucí proti, by asi i mému okolí připadalo zábavné. Z mé strany to není přehlížení, ale důsledek špatného zraku, který jsem zdědil po své mámě. Takže v rodině se všichni baví, když je nepoznám. Spoluobčané to pochopitelně vnímají jinak, neznají mne. Rozhodně mne netěší, že si o mne myslíte, že vás přehlížím. Není lehké se s takovou zrakovou vadou vyrovnat, ale musel jsem si na to zvyknout. Je mi také jasné, že ne každý to o mně ví, a proto toto vysvětlení.

Výstavbu školky nyní prý nově zdržují zase nějaké námitky proti územnímu plánu. Můžete k tomu uvést něco bližšího a o jak dlouhé zdržení půjde?

Naše spoluobčanka Mgr. Alice Bláhová, majitelka pozemku a rodinného domku sousedícího s obecním pozemkem Parádnice podala u Krajského soudu žalobu na zrušení 3. změny územního plánu. Žaloba má 21 stran. Žalobu podala právní kancelář, která již zastupovala paní Novákovou a dr. Pohlovou, dceru ing. Volkové při návrhu na zrušení 2. změny územního plánu (a úspěšně) a také dr. Pohlovou při jejím návrhu na zrušení 1. změny územního plánu. To se naštěstí díky dohodě dr. Pohlové s Alfou Praha, podařilo odvrátit (s obcí dr. Pohlová jednat nechťela). Mgr. Bláhovou zastupuje tedy právník, který má obec velmi dobře nastudovanou, a proto i oněch 21 stránek. Je to již 5. případ v obci, který řeší tato právní kancelář. Právní kancelář vystupovala dříve pod sdružením Ekologický právní servis, nyní pak jako člen konsorcia s anglickým jménem Frank Bold (česky Upřímný Odvážný, ale také troufalý, bez ostychu). Argumenty, které paní Bláhová ve své žalobě uvádí, jsou podle mne daleko od reality. Uvádí např., že školka může stát na obecním pozemku, který obci darovala Alfa Praha. Ten je však bez infrastruktury a bez přístupu, to by znamenalo vybudovat vše nově a to je z finančních důvodů nereálné. Další pozemek, který navrhuje, je pozemek v Černém Vole o velikosti 625 m² přístupný z ulice Úvozová (v jiné části paní Bláhová zpochybňuje jako malou plochu 800 m² vyčleněných pro školku na Parádnici). Další pozemek je pramenišť. A konečně poslední je obecní pozemek, kde je dnes prodejna a konečná autobusu. To

je jeden ze 7 bodů žaloby. Soud má rozhodnout do 90 dnů, tedy asi do 20. dubna.

Je mi líto mladých rodičů, které nutíme hlásit se k trvalému pobytu jinde jenom proto, aby jejich děti mohly chodit do mateřské školky. Je mi líto i nás, protože obecní pokladna tím přichází o peníze, dnes asi 9000 Kč na osobu trvale v obci přihlášenou a rok.

Nevyhoví-li soud žalobě, tak se další spor přesune do nového územního plánu, kde budeme navrhovat na stavbu mateřské školky stejný pozemek.

Projektová dokumentace bude dotažena do úrovně dokumentace pro územní rozhodnutí. V tom okamžiku budou práce přerušeny, doufáme, že jen dočasně.

V podobné situaci se údajně ocitla také plánovaná přestavba bývalého obytného domku vedle obecního úřadu.

Tady je situace trochu jiná. Je pravda, že kromě vstřícnosti jednoho souseda k projektu, se ozval další soused, který s rekonstrukcí nesouhlasí. Je nyní na stavebním úřadě, aby rozhodl. Vznikl však problém jiný. Kdo zpracuje žádost o dotaci, která je vypsaná, a podání musí být učiněno do 25. března. Zastupitelstvo se nedohodlo. Bohužel.

Rekonstrukce domku má umožnit přestěhování knihovny a uvolnit její prostory pro veřejná zasedání, výstavy, přednášky a jiné aktivity. Jsou to prostory dostupné pro seniory, invalidní spoluobčany. Ale hlavně je to prostor mimo obecní úřad.

V rekonstruovaném domku chceme vytvořit prostor veřejně přístupný po celý den, a to jak pro dospělé, tak pro děti. Mohly by se tam scházet matky s dětmi. Chtěli bychom, aby tam bylo společenské využití pro děti i dospělé a aby se tam konaly kurzy a jiné pořady.

Je třeba doufat, že převládne rozum nad vášněmi. Snad to není neskromné přání.

Připravila Jitka Lenková

Inzerce

♦ OBKLADY, DLAŽBY ♦ VYBAVENÍ KOUPELEN

NA PLOŠE
150 m²

RAKO

Hrdinů 139, HOROMĚŘICE

mobil: 777 333 563

mail: mrazek.b@seznam.cz

MAŠKARNÍ PLES

V neděli 23. 3. 2014 od 15:00 hod.
zveme všechny děti na MAŠKARNÍ PLES,
který se koná v kulturním sále v ÚNĚTICÍCH
CO VÁS ČEKÁ:

15:00 hod. překvapení pro děti

16:00 hod. maškarní diskotéka

16:30 hod. prezentace masek

Těšíme se na Vás

TJ Sokol Státnice

Čarodějnice od Juliány a Obecní úřad Státnice

Informace pro občany

Platby místních poplatků za odpad a psy v roce 2014

Upozorňujeme, že nárok na osvobození či slevu z poplatku musí být náležitě prokázán patřičným průkazem, potvrzením apod. Dále upozorňujeme na **splatnost poplatků** za psa a odpad – **30. 4. 2014**

Platit místní poplatky můžete od 1. 1. 2014 do 30. 4. 2014:

- hotově na OÚ Státnice v úředních hodinách (pondělí, středa 8-12 hod., 14-17 hod.)
 - bezhotovostně na účet OÚ Státnice. Při bezhotovostní platbě použijte prosím tyto údaje:
č. účtu: 51-2228780217/0100
částka 600 Kč/os. za svoz odpadu dle OZV č. 5/2012 – upozorňujeme na možnosti osvobození a slev
částka 400 Kč za 1. psa, za každého dalšího částka 600 Kč
- VS: pro platby za psa 1341100--- (---) – zde prosím vepište Vaše číslo popisné nemovitosti
Do popisu platby prosím uveďte Vaše příjmení
SS: pro platby za psa – počet psů za které platíte
VS: pro platby za odpad 1337100--- (---) – zde prosím vepište Vaše číslo popisné nemovitosti
Do popisu platby prosím uveďte Vaše příjmení
SS: pro platby za odpad – počet osob za které platíte

Zpřístupnění hřiště v Černém Vole

Dětské hřiště v Černém Vole je pokryto výživným substrátem a čerstvě oseto. Z uvedeného důvodu je **NEPŘÍSTUPNÉ AŽ DO JARA** – o zpřístupnění hřiště budeme informovat. Záleží na klimatických podmínkách a vzrůstu trávy. Osetí provedla společnost Trees, s. r. o.

OÚ Státnice

Kde stály původní Státnice

– prosba o pomoc

Při pohledu na končící výstavu Po čem šlapeme zjistíme, že Státnice mají jednu z nejbohatších historií v oblasti na severozápad od Prahy. Lze tu zjistit takřka kontinuální osídlení od příchodu prvních zemědělců v mladší době kamenné. Ačkoliv se postupem času sídliště našich předků posouvala po březích Únětického potoka, nikdy neopustila současný státnický katastr. Čím blíže dnešku, tím detailnější znalosti o minulosti máme a tím detailnější chronologii jsme schopni vytvořit. Proto vlastně vznikla jakási lokální záhada umístění obydlí raně středověkých obyvatel, kteří se jako první hrdě nazývali státnickými.

Když totiž v 6. století obsadili zdejší krajinu slovanští osadníci, mimo neobvyklé aglomerace na břehu Vltavy v Roztokách osídlili i údolí potoka ve Státnicích. Po tomto prvním časné slovanské období zde zejména v poloze Nad Černým Volem nepřetržitě žili (v porovnání s Roztoky ve větším rozsahu) až do 9. století. Z 10. století, kdy se zřejmě zdejší osada dostala do majetku kláštera sv. Jiří na Pražském hradě, však nálezy chybí. Kde se tedy nacházelo nejstarší jádro obce? Stará cesta, via magna, sbíhá ze západního okolí Horoměřic do jižního okraje obce v místech ulice Pod Hájem. U nálezů z 11.–12. století nalezených v obci (zahradka p. Starečka) zase nevíme, odkud pocházejí. Můžeme se jen domnívat, že nejstarší Státnice stály v blízkosti dnešního obecního úřadu, ale bylo tomu opravdu tak?

Již v několika případech se podařilo pomocí občanů nalézt důležité indicie z historie obce, kdy staré střeby z dědečkovy sbírky nebo střeby vykopané na zahradě pomohly odhalit pro archeologii neznámá nová naleziště archeologických památek. Najde se tedy ve Státnicích někdo, kdo by podobné nálezy měl a pomohl ve své obci najít místo, které (pravděpodobně) v 10. století pod názvem Státnice vstoupilo světla psané historie (formou zmínky v základací listině svatojiříského kláštera v roce 973)?

Petr Nový, archeolog

Jak na kouřící komíny?

Spolu s topnou sezonou se opět objevil starý známý problém – spalování nevhodného paliva, či přímo odpadků, v kotlech a kamnech rodinných domků i jiných objektů. Důsledkem je obtěžování okolí kouřem a zápachem, což nejen škodí životnímu prostředí, ale také sužuje obyvatele obce, zvláště nespravedlivě pak ty, kteří topí ekologicky. Obecní úřad bude tyto případy řešit, nejprve zasláním následující výzvy ke zjednání nápravy těm, kteří topí neekologicky:

Věc: Výzva ke zjednání nápravy

Obecní úřad Státnice obdržel stížnost na zápach, tmavost a nadměrné množství kouře vycházejícího z komínu místního stacionárního zdroje provozovaného v rodinném domě v ??? ulici č. ??? ve Státnicích.

Jako pověřený orgán podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší a souvisejícími předpisy je povinen zahájit šetření podle § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu a je oprávněn k provedení kontrolních pravomocí, k projednání, sankcionování daného přestupku nebo správního deliktu, případně je oprávněn k podání pokynu k zastavení provozu stacionárního zdroje.

Podle zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že podle § 23 odst. 1:

- a) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami,
- b) jako provozovatel stacionárního zdroje nedodržuje přípustnou tmavost kouře podle § 17 odst. 1 písm. b),
- c) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji paliva neurčená výrobcem stacionárního zdroje

Fyzické osoby jsou povinny jako palivo pro stacionární zdroje, ohniště, grily a krby používat pouze dřevěné uhlí, čisté dřevo, suché rostlinné materiály, certifikované uhlí nebo plynné palivo, předepsané výrobcem. Všechny ostatní materiály jsou posuzovány podle zákona o odpadech č. 185/2001 Sb. jako odpad a fyzické osoby jsou povinny s nimi nakládat jako s odpadem podle systému stanoveného obcí. Obec Státnice organizuje sběr nebezpečného odpadu, třídění surovin a obléčení do kontejnerů, popelnicemi a velkoobjemovými kontejnery.

Za odpad podle výše uvedeného zákona se též považuje PVC, rozbitý nábytek, chemicky ošetřené dřevo laky a nátěry, dřevotřískové, umakartové a sololitové desky, nápojové kartony, časopisy a celobarevné letáky, plastové obaly, jiné chemické látky. Při spalování odpadů vzniká řada nebezpečných látek, které unikají do ovzduší – dioxiny, polyaromatické uhlovodíky, formaldehyd, kyselina chlorovodíková, benzen či styreny, které jsou rakovinotvorné, dlouhodobé působení vede k poškození imunitního a nervového systému, změnám hormonálního systému, zejména štítné žlázy, reprodukčních funkcí a dlouhodobě se hromadí v těle.

V případě nezjednání nápravy a porušování povinností při provozu malého spalovacího zdroje může orgán ochrany ovzduší provést měření tmavosti kouře, může přitom využít i svědectví spoluobčanů. K prokázání porušení povinností mohou sloužit fotografie či videodokumentace, orgán ochrany ovzduší si také může vyžádat účtenky za nákup paliva či záznam o provedení pravidelného čištění spalínových cest na základě nařízení vlády 91/2010 Sb., o podmínkách požární bezpečnosti při provozu komínů, kouřovodů a spotřebičů paliv. Za spalování výše uvedeného odpadu může správní orgán za takový přestupek uložit pokutu až do výše 50 000 Kč.

Ing. Jan Sládek, starosta

Dopravní forum Severozápad

Před Vánoci se konalo v Praze v **Emauzích, v Institutu plánování a rozvoje hl. města Prahy, Dopravní forum Severozápad, organizované regionálním sdružením Prague Airport Region, které popohání kupředu starosta Unětic, Vladimír Vytiská. Z honosného názvu semináře se vyklubalo zajímavé a inspirovací setkání.**

Stát a kraj pokulhávají za investory

Sešli se autoři velkých projektů a strůjci finančních plánů na úrovni ministerstva dopravy, hlavního města Prahy, Metroprojektu a dalších centrálních institucí s provozovateli dopravních autobusových sítí a Letiště Praha, se starosty a zastupiteli měst a obcí, sousedících s Prahou na severozápadní straně.

Témata byla velká – železniční propojení letiště s Prahou, silniční síť, koordinace strategických plánů v dopravě, integrované financování. Ale i snižování znečištění ovzduší, alternativní pohonné hmoty v dopravě, nové technologie na letišti v Ruzyni. Prostě záměry podstatné pro budoucnost a zdánlivý rozvoj zejména příměstských oblastí Prahy. Což se týká i nás, tady ve Státnicích.

Uvážíte-li, jak se dnes zaplňují v ranní a odpolední špičce silnice na Prahu – z bočních silnic se třeba na hlavní silnici č. 240 často nemůžete ani dostat – tak to je názorný příklad, proč se o takovéto téma zajímat.

Vývoj posledních let ukazuje, že soukromá iniciativa developerů, stavebníků a investorů, která reaguje na požadavky lidí na nové bydlení mimo hlavní město, ale v dopravním dosahu Prahy, kde mají zaměstnání, je mnohem aktivnější a rychlejší, než státní, respektive krajské plánování, které by tuto iniciativu usměrňovalo a doplňovalo potřebnou dopravní infrastrukturu.

Informace pro občany

Svítil se nebude

Obecní úřad musel, ač nerad, přistoupit nedávno k zrušení osvětlení podchodu v Černém Vole z důvodu vandalizmu. Obě svítidla byla neustále ničena nebo přímo vytrhávána ze zdi, rozbité žárovky se musely neustále nahrazovat novými. Ve výsledku podchod stejně častěji nesvítil, než svítil, a poškozené svítidlo s obnaženými kabely může být příčinou úrazu elektrickým proudem. Vzhledem k tomu, že světla nelze umístit mimo dosah nenechavců, nelze je nadále udržovat funkční. Škoda, záměr byl dobrý, ale díky vandalům, neudržitelný.

OÚ Státnice

Velké projekty

To jsou ty, které se počítají v miliardách. A mezi ně patří především:
– železniční spojení Prahy s letištěm v Ruzyni,
– silniční obchvat Prahy (a zejména jeho severozápadní část),
– silniční síť (zejména přeložka silnice 240),
– integrovaný systém autobusové a železniční dopravy v příměstských regionech (u nás Ropid a navazující městská hromadná doprava Prahy).

Všechny tyto stavby se nás nějakým způsobem týkají a denně ovlivňují každého z nás, kdo do Prahy jezdí za zaměstnáním nebo zábavou. Prezentované projekty nebo studie proveditelnosti jsou detailní, mají vysokou úroveň, jsou promyšlené a jejich realizace by přinesla obyvatelům dotčených regionů zlepšení denního života nebo minimálně úlevu.

Není místo zde všechny tyto projekty probírat. Jedno mají však bohužel společné: Jejich příprava trvá velmi dlouho, počítá se už na desítky let. Takže máme nové a nové studie (třeba pro železniční spojení letiště s centrem existuje 17 variant studií proveditelnosti), ale k realizaci se tyto projekty ani nepřiblížily.

Zahraniční příklady

V rámci projektu D-Air (zlepšení ovzduší) byly prezentovány inspirativní příklady ze zahraničí, tak jak je viděli účastníci služebních cest do Skandinávie, Německa, Francie a dalších zemí. Příklady z Evropy ilustrovaly podobnost problémů – nutnost vypořádat se jak se zhoršováním životního prostředí, tak s fyzickým přetížením dopravních sítí. A bylo patrné, že Evropa jde v tomto ohledu dopředu – zdá se efektivněji a racionálněji než se to děje u nás.

Několik příkladů:

- Městský železniční tunel v Lipsku (City-Tunel o délce 4km, obdobný svým stavebním rozsahem naší Blance) byl postaven zhruba za 5 let za (v přepočtu) cca 20 miliard Kč, otevřen byl minulý měsíc.
- Integrovaná veřejná doprava (jeden listek na vlak i na městskou dopravu) již několik let funguje v Hamburgu, Paříži a jinde.
- Expresní vlaky spojující velká města přímo s letištěm ve Stockholmu, Barceloně a Paříži.

Proč to jde jinde a u nás ne?

Nabízí se přirozeně otázka – jak ji ostatně i formuloval v diskuzi starosta Státnic, Jan Sládek – proč to jde jinde a nejde to u nás. V čem je chyba? Proč u nás i po desítkách let zůstávají projekty ve studiích – a realizace jsou v nedohlednu.

Odpověď není vždy jenom v penězích, jak by asi každého napadlo v první řadě. Realizace se často odkládají i kvůli změnám dlouhodobé koncepce, kdy vypracované studie zastarají, následně se odloží, dělají se další nové a nové a konečně i kvůli legislativním procedurám, kdy odpůrci projektu, ať už někdy třeba občanská sdružení, nebo některé dotčené strany, využívají všechny dostupné legislativní možnosti (často ryze formální) k nekonečnému oddalování a prodávování schvalovacích procesů.

Bohužel, ti, kdo by asi mohli tuto otázku fundovaně odpovědět, tj. vyšší funkcionáři krajské a státní úrovně, nebyli na Foru přítomni (ač pozváni).

Pomohly by i menší projekty

Dopravní forum Severozápad bylo samo o sobě přínosné v tom, že se setkali navrhovatelé velkých projektů s uživateli, reprezentovanými převážně starosty a jejich spolupracovníky. Každá taková zpětná vazba je užitečná – diskuze na tomto semináři to potvrdila. Z řad publika tak vzešla řada námětů i připomínek, které jsou pro navrhovatele projektů velmi cenné. Proč například nevyužít i možného potenciálu developerů, kteří realizují větší projekty v příměstských regionech, k větší účasti na obslužné infrastruktuře? Proč nerealizovat některé menší ne tak nákladné kroky, které by pomohly zlepšit situaci rychle, v rámci menších postupných projektů, apod.?

Na úplný závěr se sluší poděkovat organizátorům za to, že tento seminář uspořádali a pomohli tak všeobecně informovanosti a výměně názorů na tato důležitá témata budoucnosti.

A doufat, že nová garnitura jak vládní, tak i příští rok komunální, dovede alespoň některé důležité projekty, které tu byly probírány, k realizacím.

Pavel Tomek

Co připravuje Letiště Praha, a.s. v severním areálu letiště Praha/Ruzyně?

Občané obce Státnice se aktivně zajímají o dění a stav životního prostředí ve svém okolí. Určitě proto rádi přivítají, jaké novinky, související s Únětickým potokem, připravuje provozovatel letiště Praha/Ruzyně.

Zdrojem informací kromě tohoto článku mohou být i webové stránky Letiště Praha, a. s. – www.prg.aero. Zde Letiště Praha, a.s. deklaruje svou dlouhodobou snahu o snižování vlivu provozu letiště na povrchové a podzemní vody, neustálou pozornost systémům předčištění a čištění odpadních vod, zařízením na skladování chemických látek a leteckého paliva, nakládání se závadnými látkami a ochraně vodních toků při příválových deštích.

Mezi akce, které byly v nedávné době dokončeny, patří rekonstrukce kalového hospodářství čistírny odpadních vod SEVER, zpracování Generelu dešťové kanalizace a také vybudování podzemních akumulčních jímek na zachycení použitých koncentrovaných odmrzovacích kapalin u odmrzovacích stání v areálu SEVER. Zachycené odmrzovací kapaliny jsou odváděny z akumulčních jímek samostatným výtlačným řadem do zásobní nádrže na čistírně odpadních vod SEVER a používají se k celoročnímu vyrovnání přítékajícího znečištění pro optimální způsob čištění odpadních vod.

V současné době se připravuje v areálu SEVER rozšíření počtu retenčních nádrží ze dvou na tři k zachycování příválových dešťů v létě a srážkových vod s odmrzovací kapalinou na letadla a chemickým odmrzovacími prostředky na dráhy a odbavovací plochy v zimě. Další zajímavou investiční akcí, která bude ovlivňovat množství vod v Únětickém potoce, je výstavba hrázek spojená s opravou koryta otevřené kanalizace pod čistírnou odpadních vod SEVER.

Jak spolu všechny tyto starší a připravované stavby souvisí? Pro odpověď se vrátíme do minulosti. Problematika odvádění vod do Únětického potoka se začala řešit v 60. letech minulého století v rámci výstavby areálu SEVER. V první řadě byla provedena regulace Únětického potoka, která zahrnovala výstavbu suchého poldru pod obcí Tuchoměřice. Stavba řešila nebezpečí letních povodní z příválových dešťů pro obce ležící na Únětickém potoce. Byla uvedena do provozu v roce 1962.

Pro čištění splaškových vod z areálu SEVER byla postavena čistírna splaškových vod. Tak, jak se vyvíjela technologie čištění odpadních vod, probíhala modernizace a intenzifikace čistírny. Současná technologie čištění splňuje požadavky nejlepších dostupných technologií.

S rostoucí vyspělostí společnosti rostly i nároky na ochranu povrchových a podzemních vod. Nutnost chemicky ošetřovat dráhy a odmrzovat letadla před vzletem v zimním období otevřely otázku čištění

srážkových vod. Tyto kontaminované vody bylo nezbytné zachytit v areálu čistírny a před vypuštěním do recipientu vyčistit. K tomu byly vybudovány velké retenční nádrže, které slouží i v létě, a to k zachycení prvních splachů z ploch.

V současné době je areál SEVER, stejně jako areál JIH, důsledně odvodněn oddílnou kanalizací. Odpadní splaškové vody jsou odváděny odděleně od odpadních srážkových vod se samostatnou kanalizací.

Rozvoj letiště a rozšiřování jeho infrastruktury s sebou nese požadavek na opakované prověřování stavu odvodnění a s tím související ovlivňování toku Únětického potoka z provozu v areálu SEVER a Kopaninského potoka z provozu v areálu JIH. K transformaci příválových vln z prudkých dešťů a k protipovodňové ochraně všech obcí ležících na toku Únětického potoka slouží Tuchoměřický poldr. Pouze obec Tuchoměřice, která leží nad poldrem, potřebuje zvláštní ochranu. Tuto potřebu umocňuje navíc fakt, že po provedení opravě koryta Únětického potoka správcem toku, kterou byly v roce 2008 odstraněny povodňové škody, se nově zvýšilo ohrožení úrazem či utonutím. V rámci oprav totiž došlo k ztrativě a zpřístupnění (výstavba schodů) koryta Únětického potoka pro obyvatele obce Tuchoměřice. Na vydlážděném dně potoka si často hrají děti. Na tuto skutečnost, kterou způsobil v dobré víře správce toku, muselo Letiště Praha, a.s. reagovat poměrně náročným opatřením – realizací automatického varovného systému a instalací varovných tabulí.

Hlavní funkci varovného systému pro obec Tuchoměřice je varování obyvatel před zvýšenými nárazovými průtoky – příválovou vlnou při vydatných deštích. Koryto potoka toto velké množství srážkových vod pojme,

ale rychlostí nástupu může znamenat ohrožení osob pohybujících se v korytě potoka a bezprostředně související rekreační zóně. Varovný systém, jehož součástí jsou sirény, není v souladu s požadavky obce funkční v noční době, kdy se nepředpokládá přítomnost lidí v blízkosti potoka.

Zatím posledním opatřením řešícím otázku rychlého nárůstu odtoku, je výstavba hráze pod čistírnou odpadních vod SEVER. Výstavba 4 přehrázek v otevřeném korytě rozdělí příválovou vlnu a zpomalí její nástup. Přehrázky jsou navrhovány do úseku otevřeného koryta dešťové kanalizace v prostoru mezi odtokem z čistírny SEVER a zaústěním do Únětického potoka. Každá přehrázka provádí za běžných stavů průtok otvorem u dna o velikosti 0,6×0,4 m. Otvory o velikosti 0,3×0,3 m ve výšce 1,08 m budou využívány při zvýšených průtocích. Při přítoku větším, než je kapacita vypouštěcích otvorů, dojde k naplnění retenčních prostorů jednotlivých přehrázek a následně k přepadu vody přes jejich korunu. Tím bude naplněna transformační funkce přehrázek. Součástí stavby je i dokončení opravy žulového koryta dešťové kanalizace v úseku budovaných přehrázek v délce 249 m.

Všechna popsaná opatření vycházejí ze závěrů studie *Možnosti zpomalení nárazového odtoku srážkových vod v Únětickém potoce* (DHI, 2008), projednané s vodoprávními úřady a správcem toku, kterou nechal provozovatel letiště Praha/Ruzyně v rámci aktivního přístupu k řešení problematiky odvodnění areálu SEVER letiště Praha/Ruzyně zpracovat. Celý systém nakládání se srážkovými a splaškovými vodami představuje vysoký stupeň ochrany recipientu jak z pohledu kvality tak i kvantitativně vypouštěných vod.

Informace pro občany

Sousedské vztahy nově

Nový občanský zákoník (NOZ) nově upravuje některé situace, k nimž běžně dochází v sousedském soužití. Jak si tedy nyní správně počínat?

Vegetace – větve a kořeny – přesahují na váš pozemek a vadí vám – Je třeba souseda na tuto situaci upozornit a požádat o zjednaní nápravy (ořezání). Pokud se k tomu soused nemá, můžete tak učinit sami, ovšem jen pokud vás vegetace obtěžuje (např. stíní) ve vhodném období (vegetační klid) a v takové míře, aby strom či keř nebyl zcela zničen. Nové stromy a keře je třeba vysazovat v dostatečné vzdálenosti od hranice pozemku, tj. 3 metry, pokud budou vyšší než 3 metry.

Plody a listy mi padají na pozemek – Stávají se tím vaším majetkem a vy s nimi můžete naložit, jak uznáte za vhodné. Nesmíte však plody otrhávat. Pokud vám tato situace vadí, viz předchozí odstavce.

Plody a listy z mého stromu padají na cestu – Protože padají na veřejný pozemek, je povinen je sbírat/odklízet majitel stromu, tedy vy.

Na zahradu mi spadl sousedův míč, zaběhl se tam jeho pes – Cizí věci a zvířata, které se ocitnou na vašem pozemku, jste povinen vrátit majiteli anebo mu umožnit, aby si pro ně došel (míč našel a sebral, psa odchytit). Majitel věci/zvířete je povinen vám uhradit škodu (rozbité okno, zničenou sadbu apod.), kterou vám věc/zvíře případně způsobily.

Soused mi na pozemek svedl vodu ze svého okapu – Taková situace je podle NOZ nepřipustná, nikdo nesmí svádět úmyslně vodu na cizí pozemek. Žádejte nápravu a pokud k ní nedojde, obraťte se na soud.

Soused příliš hlučí – Za přílišný se považuje hluk o síle 40 dB přes den (6-22 hod.) a 30 dB v noci, přičemž orientačně hodnotu 50 dB představuje třeba normální hovor. Pokud soused od hluku ani po výzvě neupustí, dopouští se přestupku (řeší obecní úřad).

Soused, i vzdálenější, obtěžuje kouřem – Máte právo žádat obecní úřad o zjednaní nápravy, pokud je produkce kouře nepřiměřená (nelze topit bez kouře), tj. soused topí neekologickým palivem, pálí na zahradě mokré listy, pneumatiky apod.

Připravil OÚ Státnice

Vydařené zakončení loňské sezony

Dne 30.11. 2013 se konaly v Jezdecké stáji Státnice oddílové závody Předvánoční koniny. Bývá zvykem, že na konci závodní sezony se jezdí Hubertova jízda. Je to krásný zvyk, ale nemohou se jí účastnit všichni jezdci stáje. Je to kvůli jezdeckému umění, protože i když se udrží jezdcí v sedle, tak to nestačí. Dalším problémem je nedostatek koní.

Verča Froňková tuto situaci vyřešila tak, že možnost účastnit se závěru jezdecké sezony má každý. Pořádá drezurní závody, letos přidala i klusovou paradrezurní úlohu, takže soutěžily i malé děti. Dále byly na programu skokové závody, parkúr 50 a 70 cm. A na závěr se konala jízda zručnosti, kde mohly mít děti vodiče.

Počasí se moc nevydařilo. Byla velká zima a povrch byl velmi kluzký, takže koníci se snažili chodit opatrně. Přesto jsme

měli všichni radost a snažili se koníky vyparádít, aby byli co nejhezčí. Janča Koldovská říká: „Když je jezdec špatný, je dobré, když vypadá co nejlip.“ Od Janči je to dobrá hláška, protože minulý rok. ze dvou startů v drezuře Janča v obou závodech vyhrála. Na Bykání byla ze dvou startů 2× druhá. Tolik k Janče, která si ze závodů odnáší pravidelně stužky z předních míst.

Drezurních závodů se zúčastnilo 12 startujících. Koně na opravovišti opatrně našlapovali, protože to klouzalo. Ale o překvapení se postarala Ala Kuklová s Tany. Už na opravovišti jim to šlo moc hezky a to jsme ještě nevěděli, že se díváme na budoucí vítěze. Ještě před rokem by na Tanynce nikdo drezuru jet nechtěl. Když mi moje dcera Zuzka navrhla, abych jela úlohu

Zdeňka Španihelová na Targovi zdolává parkúrovou překážku.

s Tanynkou, byl to problém. Tany se často při hodině zastavila nebo změnila sama směr, jenže opačně, než chtěl jezdec. Protože, jsem neuměla moc jezdit, potřebovala jsem, aby mi s Tany někdo pomohl.

„Měl by to být dobrý a zkušený jezdec. A já o někom takovém vím. Jen nevím, jestli do toho půjde, protože jezdí opravdu dobrého koně Linci a vyhrála s ním drezuru, úlohu Z1,“ řekla Verča. Ala byla pro, a s Tany začala pracovat. Za rok absolvovala s Tany 7 startů a vždy získaly stužku. Ve své sbírce mají žlutou, červené a modré stužky. Jsou opravdu dobré. Všechny tři trenérky nám dávají Tany a Alu Kuklovou za vzor.

V drezuře zvítězili dva koně se stejným počtem 170,5 bodů, tj. krásných 50,15 %. Na 3. místě se umístila Helena Novotná s koněm Amon. Soutěže se účastnily i děti: Viktorie Whitehead (9 let), Tereza Havlíková (11 let), Eliška Hellerová (8 let), a další. Byl to jejich první start.

Parkúru se účastnily čtyři závodnice. V parkúru zvítězila Tereza Špetová s koněm Janelou, na druhém místě Michaela Rudolská s koněm Jamajka, na třetím místě se umístila Zdeňka Španihelová na koni Targo.

Poslední na pořadu dne byla jízda zručnosti. Účastnilo se ji přibližně 15 jezdců. Vítězkou se již potřetí stala Helena Hájková. Přesto, že jede pokaždé na jiném koni vyhrává. Předtím 2. 12. 2012 zvítězila s Amonkem, 14. 9. 2013 s Grace a teď s Goliášem.

Po vyhodnocení výsledků z jízdy zručnosti připravily jezdkyňe stáje pro své tři trenérky překvapení. Vyhodnocení cvičitelky roku. Vítězkou se stala Verča Froňková, která je nejen cvičitelkou. Voží nás na závody a organizuje zdejší závody. Na 2. místě se umístila Zdeňka Španihelová. Třetí byla Bára Whitehead, která trénuje jezdce hlavně v parkúru.

Bylo to krásné zakončení sezóny a všichni se těšíme na nové závody v příští sezóně.

text: Helena Novotná

foto: Adéla Froňková

Inzerce

OBECNÍ MAŠKARNÍ PLES

V sobotu 22. 3. 2014 od 19:30 hod. zveme všechny

na

OBECNÍ MAŠKARNÍ PLES,

který se koná v kulturním sále v ÚNĚTICÍCH.

K tanci a poslechu hraje skupina MIDIBAND.

Vystoupí taneční skupina CARAMELLA.

Připravena bohatá tombola (masky vítány).

Doprava zpět zajištěna MINIBUSEM.

Vstupné: 100,- Kč

Těšíme se na Vás

TJ Sokol Státnice

Čarodějnice od Julány a Obecní úřad Státnice

MÁME RÁDI ZVÍŘATA A SNAŽÍME SE JIM POMÁHAT

VETERINÁRNÍ ORDINACE MVDr. Eva Černochová

ZA CIHELNOU 476, STATENICE-ČERNÝ VŮL
tel.: 732 303 125 (T-Mobile), 728 544 128 (O2)
e-mail: cernochova-veterina@seznam.cz

- ◆ Interní a gynekologické vyšetření
- ◆ Chirurgické zákroky
- ◆ Akupunkturní léčba pohybového aparátu
- ◆ Čištění zubního kamene ultrazvukem
- ◆ Čipování
- ◆ Možnost objednání krmiva
- ◆ Stříhání psů

Ordinační hodiny

pondělí	9.00–11.00	16.00–21.00
úterý	–	15.00–21.00
středa	9.00–11.00	16.00–21.00
čtvrtek	–	15.00–21.00
pátek	9.00–11.00	16.00–21.00
sobota	9.00–11.00	–
neděle	–	19.00–21.00

S T A V E B N Í Ř E M E S L A

se sídlem v Jinočanech, Náměstí 5. května 17, Praha-západ

firma působící na trhu již 16 let, zajistí Vám dle Vašich představ

- ▶ přípravu a rozpočet stavby
- ▶ kompletní stavbu na klíč a terénní úpravy
- ▶ nástavby, přístavby, půdní vestavby a rekonstrukce vnitřních prostor vašeho RD, bytu, bytových jader, nebytových prostor, chat atd.
- ▶ sádkartonové příčky, konstrukce, obklady, dlažby
- ▶ zednické, malířské, truhlářské, lakýrnické, zámečnické, sklenářské práce
- ▶ rozvody vody, kanalizace, ÚT, elektroinstalace a VZT

Neváhejte a volejte Ing. Zeithamla

tel. 777 662 353, 224 312 456

e-mail: zeman@remesla-zeman.cz ◀▶ www.remesla-zeman.cz

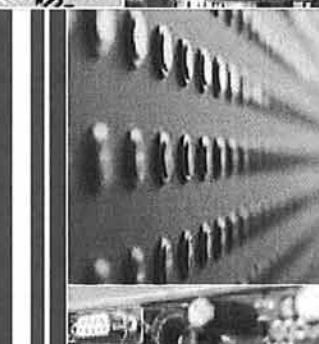
**ZNAČKY
PRAHA**
— safety for roads —

Bezpečné cesty

Černý Vůl č. p. 90, 252 62 Statenice, Czech Republic, tel.: +420 220 199 311, fax: +420 220 970 050

www.znacky-praha.cz

Reflexní dopravní značky

Proměnné dopravní značky

- Technologie otočných hranolů
- LED technologie
- Technologie LCD displejů

Letištní dráhové a pojezdové znaky

T R E E S

PRODEJNÍ ZAHRADA Černý Vůl

LETOS SLAVÍME NAROZENINY!

Vyrostli jsme do krásy – v dubnu nám bude už 10 let!

Naše zahradnictví otvírá svoji bránu letos v dubnu už 10. rokem. Poprvé jsme vás v první Prodejní zahradě firmy Trees uvítali přesně 5. dubna 2004. Přijďte se podívat, jak rosteme, oslavte s námi desáté výročí otevření! Těšíme se na vás.

Letos pro vás připravujeme nejen obvyklé jarní zahradnické pochutnání v podobě rostlin a materiálu potřebného pro vaše zahradničení, ale navíc **celý duben narozeninové slevy na zboží** a 5. dubna i malé občerstvení. Věnovat se vám bude náš vždy ochotný a odborně zdatný personál.

Od loňského jara pro naše zákazníky vydáváme časopis Zahradníkův čtvrtrok.

Dostanete ho zdarma u nás v Prodejní zahradě. Přináší spoustu informací nejen o všech našich akcích, ale také různé články a rady,

které můžete využít při péči o vaši zahradu. V našem čtvrtletníku se dozvíte například i to, že pro vás právě chystáme:

- ✿ Březnové vítání jara
- ✿ Dubnové oslavy narozenin
- ✿ Květnovou výstavu skalniček
- ✿ Dětskou tvořivou dílnu

a také to, že si u nás můžete jako každým rokem koupit čerstvého pstruha či kapra.

Pondělí – Pátek

9 – 18 hodin

Sobota

8 – 17 hodin

Prodej ryb

PÁTEK A SOBOTA

Telefon: 220 970 790, e-mail: trees@trees.cz, Únětická 146, Statenice - Černý Vůl

SLEDUJTE NOVINKY A AKCE NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH!

[www. prodejnizahrada .cz](http://www.prodejnizahrada.cz)